

שנה
שמינית

קובץ האור לחיים

מאמרים ושיחות
מין ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

פרשת מקץ תשפ"ו
חנוכה

זמני-השבת

ר"ת	צאת השבת	הדלקת נרות	י-ם
17:47	17:14	* 16:22	ת"א
17:42	17:12	16:20	חיפה
17:42	17:12	16:20	ב"ש
17:47	17:14	16:23	
* לנוהגים 40 דק': 16:02			

להארות או הערות, ניתן לפנות
orhachaim4@gmail.com

דיסקים של שיעורי הרב ניתן להשיג
במשרדי אור החיים - 02-5000455

בס"ד ניתן לשמוע את השיעורים בשידור חי
בימים שלישי וחמישי בין השעות 21:00-22:00
קול הדף - 02-6400000
orhachaim.co.il

המעוניינים לסייע בהדפסת החוברת לשם זיכוי הרבים,
או להקדיש את העלון לרפואה, להצלחה, או לעילוי נשמה וכדו',
יוכלו לפנות באמצעות מייל:

orhachaim4@gmail.com
02-5380014 02-5000455 או בטלפון:
052-7129793

יוצא לאור ע"י "מכון אור החיים"
רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים

תוכן עניינים

פרשת מקץ תשפ"ו - חנוכה

חלק מהמאמרים נלקטו מתוך הספר "משכני אחר"ך" - חומש בראשית

1 המאסר ה"נעים" של שמעון

פרשה למעשה:

5 יוסף גרם להם להתחרט על המכירה

9 מה תהיה הנהגת ה' כלפיך?

חנוכה:

15 רבים ביד מעטים

19 סוד כד השמן הטהור

המאסר ה"נעים" של שמעון

הפסוק (בראשית מט, ה) "שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחִים": "וכולם אינם אחים? אלא אחים הן בעצה... והם נטלו עצה על יוסף וביקשו להרגו, שנאמר: 'וַיֹּאמְרוּ

אִישׁ אֶל אָחִיו... לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ' (שם לו, יט)".

שמעון ייעץ להרוג את יוסף, ועליו הכתוב אומר "וידו אבן בי".

יוסף הצדיק רצה לתקן את עווננו של שמעון. מה עשה? ציוה על אחיו לשוב אל בית אביהם ולהביא אליו את

בנימין, ואז - "וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֶר אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם" (שם מב, כד).

מדוע לקח דוקא את שמעון? אומר התרגום יונתן: "ודבר מלוותהוּם ית שמעון דיעט למקטליה" [ויקח מאיתם

את שמעון שיעץ להורגו].

וַיֹּאמֶר שְׁלֹום לָכֶם אֵל תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלַי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאֲמַתְחֵיכֶם כְּסֶפְכֶם בָּא אֵלַי וַיִּצָּא אֲלֵהֶם אֶת שִׁמְעוֹן (בראשית מג, כג).

מובא בספר "כתונת יוסף":

נאמר במגילת איכה (ג, ג): "צִמְתּוֹ בְּבוֹר חָיִי וַיְדוּ אָבִן בִּי", ואמרו במדרש (איכה רבה ג, ג): "צמתו בבור חיי" - זה יוסף, שאחיו השליכוהו לבור.

ומהו "וידו אבן בי"? כשמדברים לשון הרע על הזולת, הרי זה כאילו השליכו עליו אבנים. ומן הפסוק הזה למדו חז"ל (ערכין טו ע"ב): "כל המספר לשון הרע ראוי לסוקלו באבן".

אומר המדרש (בראשית רבה צז) על

חלקם של יוסף ושמעון, בשעה שיוסף התוודע בפניו.

יוסף שחרר את שמעון מכבלי מאסרו, פתח לפניו את ארמונו והעמיד לרשותו את כל אשר לו. הם השתעשעו בדברי תורה וסעדו יחד. רק דבר אחד נדרש שמעון לעשות: כשישובו האחים למצרים עם בנימין, עליו להעמיד פנים כאילו היה אסיר ששהה כל העת בבית הסוהר. אסור לו לגלות להם שמץ מכל הידוע לו ומכל מה שראה בארמון במשך כל התקופה.

כאשר שבו האחים למצרים עם בנימין אחיהם הקטן, בא אליהם משרת המלך, הלא הוא מנשה בן יוסף, וקיבל את פניהם. ואז - "וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֶת שְׁמֻעֹן" (בראשית מג, כג), כאילו זה עתה השתחרר מבית הסוהר לאחר תקופה

אמר יוסף בליבו: הצער שייגרם לשמעון בעודו אסור במצרים, יכפר על החטא שייעץ להורגני.

אלא שאז התרחש דבר בלתי צפוי. יוסף בא אל שמעון ופתח עימו בשיחה. הוא אמר לו שיש לו איזה דבר-סוד לגלות לו, והשביעו שינצור את הסוד בליבו ולא יגלהו לאיש.

שמעון, כמובן, נעתר לבקשתו של יוסף ונשבע לו שיהיה "וַיִּנָּאֲמָן רוּחַ מְכַסֶּה דְבָר" (משלי יא, ג). ואז גילה לו יוסף את סודו: "אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה".

חידוש גדול! זמן-מה לפני שהתוודע יוסף בפני אחיו, כבר הקדים והתוודע בפני שמעון, בשעה שהיה אסור לבדו במצרים.

הבכי וההתרגשות שמתוארים בתורה בשעה שהתוודע יוסף לאחיו, היו מנת

לעילוי נשמת

ר' יעקב יורם ז"ל בן יפה תחי'

ארוכה שלא ראה אור יום.

יוסף מצווה על מנשה בנו, הממונה על ביתו - "וּמִבְּחֶ טַבַּח וְהָכֵן כִּי אֶתִּי יֵאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצִהָרִים" (שם, טז). האחים נכנסים לסעודה, ואז אומר להם יוסף כי יש לסדר את סדר ישיבתם לפי סדר תולדותם - "הַבְּכֹר בְּבִכְרָתוֹ וְהָצֶעִיר בְּצִעְרָתוֹ" (שם, לג).

אמר להם יוסף: אינכם צריכים לגלות לשליט המצרי את סדר תולדותם, אני אגלה זאת בעצמי. כיצד? נטל יוסף את גביע הכסף שלו ובאמצעותו 'ניחש' כביכול את הסדר. וראה זה פלא: הוא יודע מי הם בני לאה ומושיבים יחד, כך גם את בני בלהה ואת בני זלפה.

ומה עם בנימין? לכך בדיוק הוא חתר: בנימין נשאר לבדו. מכל החבורה היושבת סביב השולחן הערוך אין מישהו שיש לו אִם משותפת עם בנימין. ומכיוון שאין זו מידת דרך ארץ להשאיר את בנימין לשבת לבדו, לכן אין ברירה, הוא יישב ליד המארח...

כך נשמר הסדר האמיתי של שנים עשר האחים, לפי תולדותם. כמובן, גם יוסף ובנימין בכלל זה, אלא שהאחים לא ידעו מכך. רק שניים ידעו את הסוד הזה: יוסף ושמעון.

וכעת הגיע הזמן לשתף עוד אחד בסוד הזה - את בנימין.

"וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אָחִיו". לאן מיהר?

רש"י מפרש שיוסף פתח בשיחה עם בנימין:

"שאלו: יש לך אח מאם? אמר לו: אח היה לי ואני יודע היכן הוא. יש לך בנים? אמר לו: יש לי עשרה. אמר לו: ומה שמם? אמר לו: 'בלע ובכור' וגו'. אמר לו: מה טיבן של שמות הללו? אמר לו: כולם על שם אחי והצרות אשר מצאוהו:

"בלע - שנבלע בין האומות, בכור - שהיה בכור לאימי, אשבל - ששבאו א-ל, גרא - שנתגייר באכסניא, נעמן - שהיה נעים ביותר, אחי וראש - אחי היה וראשי היה, מופים - מפני אביו למד, חופים - שלא ראה חופתי ולא

ואז אמר לו יוסף: הלא תראה שיש סדר ליישבתם של האחים סביב השולחן בסעודה שערכתי לכבודכם, לפי סדר תולדותם ולפי אמהותיהם המשותפות. אם כן, דע לך שיש סיבה אמיתית ליישבתנו יחד.

כך התוודע יוסף לבנימין - "אֲנִי יוֹסֵף", וגם אותו השביע לבל יגלה זאת לשאר אחיו, עד שהגיע המועד להתוודע גם אליהם.

ראיתי אני חופתו, וארד - שירד לבין האומות. מיד - נִכְמְרוּ רַחֲמָיו".

שמע יוסף את דברי בנימין וליבו המה מהתרגשות - "וַיִּבְקֶשׁ לְכַפֹּת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּכֶּךְ שָׁמָּה".

הוא נוכח לדעת שבמשך כל השנים הוא לא נשכח מן הלב, אלא היה חקוק על ליבו של אחיו בנימין, ובכל פעם שנולד לו בן - רמז בשמו את זיכרו של יוסף.

לאור הביקוש הגדול

המבצע ממשיך!

כל הסט (11 חלקים)

רק ב-250 ש"ח בלבד!

לפרטים: 050-4106056

בין השעות 13:00-16:00

אפשרות למשלוח ברחבי הארץ

המבצע

עד גמר המלאי

יוסף גרם להם להתחרט על המכירה

מצווה על עבדיו למיין את הבקשות הרבות, וכשייתקלו בלשון הקודש - יביאו אליו את הבקשה.

בני יעקב כתבו את בקשותיהם בלשון הקודש. עבדי המלך אספו את הבקשות של בני יעקב והגישו אותן ליוסף. יוסף עבר על הבקשות אחת לאחת. על הבקשה הראשונה חתום: "אני ראובן בן יעקב מארץ כנען". על הבקשה השניה חתום: "אני שמעון בן יעקב מארץ כנען". וכן הלאה.

הבקשות היו נפרדות, כי כל אחד מהאחים נכנס בשער אחר.

מדוע הם לא נכנסו יחד? - יש כאן משהו חשוב... על כן יוסף פוקד על משרתיו: כאשר כל אחד מהם ישוב

ויוסף הוא השליט על הארץ... ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה... ויאמר אליהם מהגלים אתם לדאות את ערות הארץ באתם (בראשית מב, 1-5).

יוסף היה השליט על מצרים. פרעה אומר לו (שם מא, מד): "ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים". כעת, בשני הרעב, הוא היה אחראי על כל מערך המזון במצרים, הכל נעשה תחת פיקוחו - "הוא המושביר לכל עם הארץ".

מה עשה יוסף? ציוה שכל אחד שבא לקבל תבואה יכתוב על פתק את שמו ואת שם אביו. אין שום בעיה שכל אחד יכתוב בשפת ארצו, שכן הוא בקי בשבעים לשון. הוא

אמר להם יוסף: אינכם דוברי אמת, מְרַגְלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת עֲרֹנוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם" (שם, ט).

הם, כמובן, דחו את החשד מכל וכל. מרגלים!?! "לֹא אֲדֹנִי, וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁכֵר אֶכֶל. כָּלֵנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחֲנוּ, בְּנִים אֲנַחֲנוּ, לֹא הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים" (שם, י-יא).

אמר להם יוסף: אם כולכם בני איש אחד, מדוע לא באתם ביחד? מדוע כל אחד נכנס בשער אחר? בוודאי מרגלים אתם! - "כי ערות הארץ באתם לראות".

כשהאשים אותם שהם מרגלים, הוא ביקש לרמוז להם כי הוא יודע על מעשיהם: "מבני רחל גנבתם,

לכאן לקבל את בקשתו - יש לעצור אותם! הם חשודים כמרגלים.

ראובן בא, תיכף ומיד עוצרים אותו שוטרי המלך. הוא תמה באוזניהם: "מה עשיתי?" עוד הם מדברים ופתאום מגיע שמעון, מיד עוצרים גם אותו. תוך זמן קצר נעצרו כל עשרת האחים שבאו למצרים.

יוסף הכיר אותם, אך התנכר אליהם. הוא דיבר עימם קשות, רצה להביאם למצב שיתחרטו על המעשה שעשו. הדיבור עימם נעשה על ידי מתורגמן. יוסף חקר אותם מאין באו ומדוע. הם אמרו לו את האמת: "מֵאֶרֶץ כְּנָעַן, לְשֹׁכֵר אֶכֶל" (שם, יז). הם ביקשו לדעת על מה נעצרו.

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי חמישי

ימי שלישי

ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

שיעור מוסר

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

אחים, אלא 'וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת אֲבִינוּ
הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנו' (שם).

"מדוע הוא 'איננו'?" התעניין יוסף.

אמרו האחים: הוא נעלם, ואנו
מחפשים אחריו. ובדיוק למטרה
הזו הסתובבנו במקומות הפרוצים
במצרים. אחינו הוא יפה תואר
ויפה מראה, ואנו יודעים שהמצרים
שטופי זימה, לכן חיפשנו אותו שם.

אמר להם יוסף: הרי באותם מקומות
מפוקפקים מסתובבים אנשי ביטחון
ומפספטים בקלות דעת, ומן הסתם
באתם למקומות אלה לדלות מהם
סודות מלחמה - "הוא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֵלֵכֶם לֵאמֹר מִרְגָּלִים אַתֶּם" (שם, יד).

ואז אמר להם: "בְּזֹאת תִּפְחֲנוּ, חֵי
פְרַעֲהָ אִם תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא

לאורחת ישמעאלים מכרתם" -
ראשי תיבות 'מרגלים'. אך הם לא
הבינו את הרמז...

וכאן הוסיף יוסף להביך אותם כהוגן:
דעו לכם ששלחתי בלשים לעקוב
אחריכם, הם ראו אתכם מסתובבים
במקומות פרוצים. אמרו לי, מה
עשיתם שם? האינכם מתביישים?
הוא העמיד אותם במבוכה רבה. לא
היתה להם ברירה והם סיפרו לו את
האמת: "שְׁנַיִם עָשָׂר עֶבְרִיָּה אֲחִים
אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן"
(שם, יג).

"שנים עשר?! הרי אתם עשרה!"
תמה יוסף.

והם הסבירו: "אכן אנו שנים עשר

לעילוי נשמת
אליעזר בן רגינה ז"ל

נענשים על מכירת יוסף, ואמרו:
"אבל אשמים אנחנו".

הלקח הנלמד ממכירת יוסף הוא, שלפעמים אדם נכשל בעבירה, וחולפות שנים ולא קורה לו דבר. וכאשר עוברת תקופה ארוכה והאדם לא נענש, הוא חושב בליבו: 'הנה עברתי עבירה ולא קרה לי כלום!'

אבל הקב"ה אומר: "וּבְיוֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדָּתִי עֲלֵיהֶם חֲטָאתָם" (שמות לב, לד). תחיה ותראה מה יקרה. הקב"ה שומר לאדם את חטאיו ויודע בדיוק מתי להענישו. הכל כתוב ורשום ושום עברה אינה נשכחת. "הַפֶּל בְּכֶתֶב מִידֵּה' עָלֵי הַשָּׁפִיל" (דברי הימים א', כח יט), ועל האדם לשוב עליהם בתשובה שלימה!

אַחֵיכֶם הִקְטַן הֵנָּה" (שם, טו).

כך הצליח יוסף להערים על אחיו, כדי להגשים את רצונו לפגוש את בנימין אחיו, ובד בבד לגרום להם להצטער על מכירתו ולהכיר בחטאם, ואכן כך היה: "וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אָבֵל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אֲחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל בֶּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת" (מב, כא).

עשרים ושתיים שנה חלפו מאז שהשבטים מכרו את יוסף הצדיק לישמעאלים, ובכל יום כיפור הם אמרו וידוי, אבל לא התוודו על מכירת יוסף, כיון שסברו שנהגו כראוי על פי דין תורה.

אבל כעת, כאשר נוכחו לראות כי כולם באים לקנות אוכל במצרים וחוזרים לביתם בשלום, ורק הם נתקלים בקשיים - הבינו כי הם

מה תהיה הנהגת ה' כלפיך?

שאדם מודד - בה מודדין לו".

יש כל מיני אופני הנהגה, אך ההנהגה ששולטת בעולם היא 'מידה כנגד מידה'. זו ההנהגה שבה מנהיג הקב"ה את בריותיו.

הדבר מקיף את כל תחומי החיים. באופן שבו האדם נוהג, בכל תחום ובכל עניין - כך בדיוק הקב"ה ינהג איתו. למשל, אם הוא ינהג ברחמנות כלפי הזולת - גם מן השמים ינהגו איתו ברחמנות (שבת קנא ע"ב), אם הוא ידון את חבירו לכף זכות - מן השמים ידונו אותו לכף זכות (שבת קכו ע"ב), אם הוא יסלח ויוותר לזולת - יסלחו ויוותרו לו מן השמים (ראש השנה יז ע"א), וכן בכל עניין ועניין.

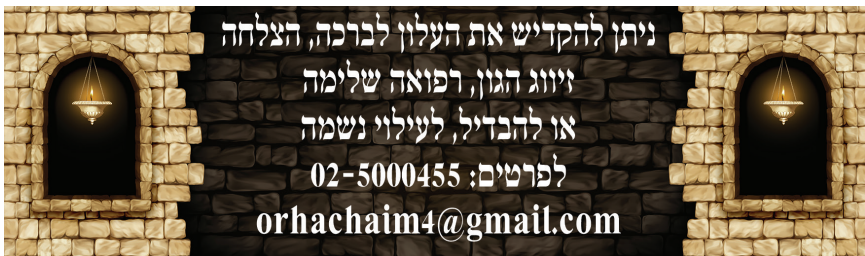
וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתָּם אֶת בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר
לְאִשֶּׁר עַל בֵּיתוֹ הִבָּא אֶת הָאֲנָשִׁים
הַבָּיְתָה וטַבַּח טַבַּח וְהָיוּ כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ
הָאֲנָשִׁים בְּצִהָרִים (בראשית מג, טז).

מי מאיתנו אינו סקורן לדעת כיצד תהיה הנהגת הקב"ה כלפיו?

לכאורה אלו דברים שבכבשוננו של עולם שאין לנו מושג בהם, אבל חז"ל באים ומגלים לנו שיש דרך פשוטה מאוד לדעת זאת: ההנהגה האלוקית עם האדם היא בדיוק כפי ההנהגה של האדם עם הקב"ה ועם הבריות.

וכך אומרים חז"ל (בראשית ט, יא): "כל המידות בטלן, מידה כנגד מידה לא בטלה".

ממשיך המדרש: "מתחילת ברייתו של עולם צפה הקב"ה שבמידה

ברירה, מסכים לשלוח עימם את בנימין למצרים.

סוף סוף הם שבים אל יוסף, ובנימין עימם. הם מתייצבים בחיל ורעדה לפני מושל מצרים, מייחלים לרגע שכל הפרשה הקשה הזאת תהיה מאחוריהם וישובו לביתם בלי פגע.

ואז, המושל בכבודו ובעצמו מצווה את משרתו לקרוא את האחים לביתו, ולא עוד אלא מוסיף ומצווה: "וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרָאֵל בְּיָתוֹ הָבָא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבַח טֶבַח וְהָכֵן כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצֹּהֲרִים" (שם מג, טז).

בנסיבות רגילות הם היו צריכים להתגאות ולהתכבד בכך שהמושל מזמין אותם לביתו ועורך להם סעודת מלכים. אבל הם יודעים בליבם כי אין אלו נסיבות 'רגילות'. מה פתאום שיעשה זאת? בוודאי הוא זומם משהו

ה"חפץ חיים" זצ"ל בספרו "שמירת הלשון" (חלק שני) מאריך בביאור פרשת יוסף ואחיו, ומלמדנו פרק שלם בהנהגת 'מידה כנגד מידה'.

כל מה שקרה ליוסף היה מידה כנגד מידה, לפי מעשיו, וכל מה שקרה לאחיו - אף זה היה מידה כנגד מידה, לפי מעשיהם.

הנה דוגמא אחת:

האחים עברו מסכת של תלאות וייסורים במצרים. הם נחשדו כמרגלים ונאסרו למשך שלושה ימים. יוסף אמר להם: "בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חַי פְּרַעֲהָ אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אֲחֵיכֶם הֶקְטַן הַנֶּה" (בראשית מב, טז), וליתר ביטחון הוא אסר את שמעון כ'בן ערובה'.

הם שבים אל אביהם ומספרים לו כל הקורות איתם. יעקב אבינו, בלית

לרפואת ולהצלחת
מאיר מאור בן חיה רבקה

וגדם. כנראה שהדבר קשור לכך שכאשר עזבו את מצרים בדרכם לבית אביהם הם מצאו את הכסף באמתחתם.

אם כך, אמרו האחים, בוודאי כעת "אֲנַחְנוּ מוֹבָאִים לְהִתְגַּלֵּל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלִקְחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת חַמְרֵינוּ" (שם, יח).

במקום שהסעודה בבית יוסף תסב להם שמחה והנאה, היא רק הגבירה את המורא והפחד בליבם. זו היתה סעודה של ממש, עם כל כללי הטקס.

"וַיֵּשִׁימוּ לוֹ לְבָדוֹ וְלָהֶם לְבָדָם וְלַמִּצְרִים הָאֲכָלִים אֹתוֹ לְבָדָם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת הָעֶבְרִים לָחֶם כִּי תוֹעֵבָה הוּא לַמִּצְרִים. וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַפֶּכֶר כְּבִכְרָתוֹ וְהַצֵּעִיר כְּצִעְרָתוֹ" (שם, לב-לג).

מה ההסבר לכל המאורעות הללו?

מה ראה יוסף לערוך להם את הסעודה בארמונו? ומדוע כל הצער ועלילות הדברים התגלגלו ובאו להם מן הסעודה הזאת?

בסוף הסעודה יוסף מצווה את עבדו למלא את אמתחתם באוכל ובכסף,

כאן - אומר ה"חפץ חיים" זצ"ל - שבים אנו להנהגה האלוקית של מידה

ועוגמת נפש לאחי יוסף.

בסוף הסעודה יוסף מצווה את עבדו למלא את אמתחתם באוכל ובכסף,

ועוגמת נפש לאחי יוסף.

כנגד מידה:

אמר הקב"ה: חייכם שתשבו לסעודה שאחריתה תהיה מרה כלענה.

ואכן כך היה. כנגד "וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם" בא הציווי משליט מצרים: "וַיִּטְבַּח טֶבַח וַהֲכֵן פִּי אֶתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים", כנגד הסעודה שסעדו האחים בשעה שיוסף היה בבור, באה הסעודה שערך להם יוסף בארמונו, אשר בעקבותיה התגלגל ובא עליהם צער נורא, עד שקם יהודה והכריז באוזני יוסף: "מָה נֹאמֵר לְאֹדְנִי מָה נִדְבָּר וּמָה נַעֲטֹדֵק הָאֱלֹקִים מֵצֵא אֶת עֵוֹן עֲבָדֶיךָ הַנָּנוּ עֲבָדִים לְאֹדְנִי".

איזה 'עוון'? העוון ההוא!

וכמו שאמרו איש אל אחיו: "אֲבָל אֲנָשִׁים אֲנַחְנוּ עַל אֶחָיו אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת" (שם מב, כא).

מהמעשה הנורא הזה אנו למדים על עומק הדין ועל דקדוק הדין. הקב"ה רואה ובוחר את מעשי האדם ודן אותו לפי מעשיו, מידה כנגד מידה.

כאשר האחים דנו את יוסף וגזרו את דינו למיתה, בא אליהם ראובן ואמר להם: "אַל תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר וַיָּד אֵל תִּשְׁלְחוּ בוֹ" (בראשית לו, כב). האחים שמעו לראובן והשליכוהו אל הבור.

"והבור ריק אין בו מים" - אבל נחשים ועקרבים יש בו" (שבת כב ע"א). יוסף מתענה ומתייסר בתוך בור מלא נחשים עקרבים, מתחנן לפני אחיו שיחוסו וירחמו על נפשו.

ומה עושים האחים באותה שעה? - "וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם" (בראשית לו, כה).

המעשה הזה של האחים מעורר תמיהה גדולה. אומנם לפי דין תורה הם דנו את יוסף למיתה ובמקום להמיתו הסכימו לשמוע בקול ראובן אחיהם הבכור והשליכוהו לבור, אך מכל מקום, האם זה הזמן להתיישב לאכול!?

אחיהם ובשרכם נמצא בתוך בור מלא נחשים ועקרבים ואתם מסבים לסעודה דשנה!?

בפניהם? - "ועתה אל תעצבו ואל יחר
בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתֶּם אֹתִי הֲנֵה כִּי לְמַחֲיָה
שְׁלַחְנִי אֱלֹקִים לְפָנֵיכֶם" (שם מה, ה).

לאחר מכן, כאשר חששו מפניו
"וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטָמֵנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יֵשִׁיב
לָנוּ אֵת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ" (שם
נ, טו), מה עשה יוסף? "וַיִּנָּחֶם אוֹתָם
וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם" (שם נ, כא) ואמר להם:
"אַל תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֱלֹקִים אָנִי,
וְאַתֶּם חֹשְׁבֹתֶם עָלַי רָעָה אֱלֹקִים
חֲשֹׁבָה לְטִבָּה... וְעַתָּה אֵל תִּירָאוּ אֲנֹכִי
אֲכַלְכֶּל אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶּם" (שם, יט-כא).

ועוד מעשה של צדקות וגדלות נפש
מצאנו אצל יוסף הצדיק:

כאשר יעקב חלה, באו והודיעו ליוסף:
"הֲנֵה אָבִיךָ חָלָה" (שם מח, א). ולכאורה
תמוה, כיצד ייתכן שלא ידע מחוליו

נמצא שמעשי האדם הם אלה שדנים
אותו, האדם הוא הדיין של עצמו!

אם הוא דן לכף חובה - ידונו אותו לכף
חובה. אם הוא מתעקש שלא לדון את
הבריות לפני משורת הדין - גם מן
השמים לא ידונו אותו לפני משורת
הדין. ואם הוא גורם צער לזולת - מן
השמים יצירוהו ח"ו.

מאידך, אם הוא דן את הבריות לכף
זכות ולפנים משורת הדין, מן השמים
ידונו אותו לכף זכות ולפנים משורת
הדין. אם הוא מתאמץ למנוע צער מן
הזולת - מן השמים ימנעו ממנו צער
ויגון.

צא ולמד מיוסף הצדיק. לאחר כל
הסבל וייסורים שפקדוהו מחמת
מעשי אכזריות, מה היה המשפט הראשון
שאמר להם יוסף לאחר שהתוודע

לברכה ולהצלחה בכל העניינים
נועה נועם בת מרים

אביו, כי אם היה מתייחד עימו היה אביו מבקש ממנו לספר לו את קורותיו, ואז היה נאלץ לגלות לו היאך התגלגל למצרים, ובכך היה מסב לו צער ועוגמת נפש רבה.

כדי למנוע צער מאביו, עזר יוסף את עצמו ולא היה שוהה במחיצתו ביחידות.

זאת ועוד, אילו היה מתייחד עם אביו ומגלה לו על מעשה אָחִיו, היה יעקב מקפיד עליהם, ומהקפדתו היו האחים ניוזקים. על כן, כדי שלא ייפגעו האחים מהקפדתו של יעקב, נמנע יוסף מלהתראות ביחידות עם אביו!

זו היתה גדולתו של יוסף הצדיק. ראה הקב"ה את מעשיו ושילם לו כגמולו, מידה כנגד מידה, שהרי "במידה שאדם מודד - מודדין לו".

של אביו, וכי יוסף לא היה נכנס אצל אביו לעיתים קרובות לבקרו ולכבדו? "אלא" - אומר המדרש (פסיקתא רבתי ג) - "להודיעך צדקו, שלא רצה להתייחד עם אביו". במשך שבע-עשרה שנה שהיה עם אביו במצרים לא התייחד עימו מעולם. ומדוע?

"שלא יאמר לו: 'היאך עשו בך אחיך?', ומקללם. אמר יוסף: אני יודע צדקו של אבא, כל דבריו גזירות הן. אמר ללבן 'עם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחַיָּה' (בראשית לא, לב), ומתה אימי, ואני בא לומר שיקללם? יקללם ונמצאתי מחריב את כל העולם, שלא נברא העולם אלא בשביל השבטים, לפיכך לא היה הולך אצל אביו בכל שעה".

יעקב לא ידע עד אחרית ימיו על מכירת יוסף בידי אָחִיו. במשך שבע-עשרה שנה נמנע יוסף מלהתייחד עם

רבים ביד מעטים

משום שמלחמה שנעשית בעקיפין, בדרך של אהבה וחיבה, קשה הרבה יותר מקרב פנים אל פנים, בו מתאמצים להילחם באויב ולכלותו.

במשך כל הדורות, היהודים היו מוכנים למסור את נפשותיהם, להיכנס בשמחה למשרפות האש, כדי שלא לחלל את השבת הקדושה ולא לעבור על שום מצווה ממצוות התורה.

אולם כל זה אירע בזמן שישראל הכירו את האויב הבא נגדם במטרה להשמיד, להרוג ולאבד. אך כשבאו היוונים והפגינו אהבה ואחוזה ורצו כביכול לחיות ביחד - רוב רובו של העם היהודי התפתה והלך אחריהם, ולמעלה מתשעים אחוז מהיהודים הפכו למתייוונים!

זו היתה בעצם כל מטרת היוונים: "לְשַׁכַּחם תּוֹרַתָּךְ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי

הַיּוֹנִיִּים כִּבְשׁוּ אֶת לִבָּם שֶׁל צַעֲרֵי הַצֶּאֱן מֵעַם יִשְׂרָאֵל, פִּיתוּ אוֹתָם בְּשִׁירָה וּבִמְדַע, וּבִיקְשׁוּ לְהַחֲדִיר בְּקִרְבָּם אֶת הַתְּרַבּוֹת הַיּוֹנִיט.

בתחילה היוונים לא באו אל עם ישראל בלח הזרוע ובדרך מלחמה, אלא דיברו עימם בפה רך. 'אנו מוכנים לחיות איתכם בשלום, לא נהרוג אתכם באכזריות!' הודיעו היוונים, 'אך זאת בתנאי שאנו נכתוב לכם את דרך החיים ונקבע כיצד תתנהגו!'

'תחיו כרגיל, תמשיכו לסחור ולפתוח חנויות, אך תפתחו אותן גם בשבת!'

אתם רוצים יום מנוחה? תעשו זאת ביום שישי או ביום ראשון, מי אמר שיום המנוחה חייב להיקבע דווקא בשבת?!

היתה זו המלחמה הקשה ביותר שבפניה עמד העם היהודי. וזאת

לחיקנו? הם בסך הכל יעזרו לנו לתקן את הדרכים ולסלול את הכבישים כדי שהעגלות לא יתקלו זו בזו!...

אט אט התחילו היוונים להזמין את הנערים היהודים לבוא ולשחק איתם. "יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו" (מושאל משמואל ב' ב, יד).

לאחר מכן הציעו להם ללמוד כל מיני לימודים מיוחדים ולסגל על לשונם את השפה היוונית. 'מה הבעיה, הרי זו בסך הכל שפה?' חשבו היהודים, 'ואדם שיודע שפות יכול להסתדר היטב בחיים!...' "

כך למדו הנערים את השפה היוונית ולאחריה גם את החוכמה היוונית, עד שלאט לאט כבשו היוונים את צעירי הצאן.

רצונם, כפי שאומרים אנו בנוסח "על הניסים". היוונים רצו שעם ישראל לא יחיה כמו עם יהודי, אלא ככל הגויים בית ישראל.

יון היתה אימפריה אדירה ששלטה על רוב העולם, אבל לא בדרך מלחמתית אלא בדרך עקיפין.

'אנחנו אימפריה גדולה ויכולים להילחם!' הכריזו היוונים, 'אבל איננו מעוניינים בכך. דרכנו היא באהבה ובידידות. תקבלו אותנו אליכם ונחיה יחדיו. אנחנו נקדם אתכם, יש לנו טכנולוגיה מפותחת, נבנה לכם גשרים וכבישים רחבי ידיים, וגם נקים לכם אצטדיונים, למטרת בילוי ושעשועים!'"

היהודים שמעו את הצהרות היוונים ואמרו: 'מה הבעיה אם נקבל אותם

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג הגון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

יִישְׂרָאֵל בְּאֵשׁ! "מי שיניח תפילין
ראשו יבקע בגרזן!" "מי שיעסוק
בתורה ידקר בחרב!"...

אולם מתתיהו ובניו קיבלו על
עצמם למסור את נפשותיהם למען
ה' יתברך, ובזכות מסירותם הצליחו
לשחרר את עם ישראל מהאימפריה
האדירה ששלטה עליו, והחזירו את
כל אלו שסטו מהדרך, אל מסורת
האבות.

במשך יותר ממאה שנה החדירו
היוונים את סם המוות של תרבות
יוון לעם ישראל, אבל מעט מן האור
דוחה הרבה מן החושך, וכאשר
המכבים מסרו את נפשותיהם,
הקב"ה מסר רבים ביד מעטים
ורשעים ביד צדיקים.

חז"ל (בראשית רבה ב, ד) דורשים על

היוונים ידעו את הסוד, שמי שתופס
את לב הנוער - הוא זה שמנצח
במלחמת התרבות. בתחילה
כובשים את הנערים, ואז גם
הבוגרים הולכים בעקבותיהם.

עד ימינו אנו, נדרשת זהירות רבה
ועצומה להשגיח שהדור הצעיר
ימשיך בדרך אבותינו הקדושים
והטהורים!

כך השתלטו היוונים על כל ארץ
ישראל. נותרו רק עשרה אחוז
מכלל האומה היהודית, עליהם
נמנו החשמונאים הקדושים, בני
מתתיהו הכהן הגדול, שראו כי
היוונים עומדים לטמא את המקדש
ואת עם ישראל.

לאחר שרכשו את ליבם של היהודים,
החלו היוונים להטיל עליהם גזירות
קשות ונוראות: "מי שישמור שבת

לעילוי נשמת הנדיב היקר
ר' אריה כהן ע"ה בן יונה חממה

את החלב. על קרן זו, גזרו היוונים שיכתבו "אין לנו חלק באלוקי ישראל" - מטרתם היתה, שכבר מינקות יראה הילד כי אין לו חלילה חלק באלוקי ישראל. בדרך הזו החשיכו היוונים את ישראל!

יום יבוא וכולם יבינו כי אחיזתו ועמידתו של היהודי היא אך ורק בתורה הקדושה, בשמירת השבת, בהנחת התפילין ובקיום המצוות.

ניצוץ אחד של אש התורה הקדושה ילך ויבעיר את הכל ויתקיים מאמר הכתוב: "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּהּ וּבֵית עֲשָׂו לְקֵשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וְאַכְלוּם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֲשָׂו" (עובדיה א, יח).

הפסוק: "וְחִשְׁךָ עַל פְּנֵי תְהוֹם" (בראשית א, ב): "וחושך - זה גלות יון, שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן, שהיתה אומרת להם: כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל".

מדוע דווקא על קרן השור?

כי בעת שאדם חורש בשדה, הוא רואה מולו כל הזמן את קרן השור ואת הכיתוב שעליה, ובזה נחקק בליבו שאין לו, חלילה, חלק באלוקי ישראל.

כמו כן, בעבר היו מכינים לפעושות בקבוק מקרן שור, שבראשה היו נוקבים חור קטן, דרכו מצץ התינוק

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי שלישי ימי המישי

שיעור מוסר ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

זהו הניצוץ שנותר מבית חשמונאי. יהודים שלא הרכינו את ראשם בפני "ומנוותר קנקנים נעשה נס לשושנים" - נשאר כד שמן אחד קטן שממנו נעשה נס גדול, וזאת בזכות קבוצת אלא עמדו איתנים כנגדם.

סוד כד השמן הטהור

"ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים" (מתוך "מעוז צור") - הם לא לקחו את השמנים, אלא "טימאו" אותם, כדי ששוב לא ידליקו את המנורה, ואם בכל זאת ידליקו - יהיה זה בשמן טמא.

הגמרא (שבת כא ע"ב) מתארת: "וכשגברה מלכות בית חשמונאי, וניצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים".

ולכאורה, על פי ההלכה, ניתן היה

התורה הקדושה (שמות כז, כ) מצווה את בני ישראל ליקח שמן זית זך כתית למאור, להדלקת נרות המנורה בבית המקדש.

משום יחודיותו וחשיבותו של השמן להדלקת המנורה - שכל שלבי הכנתו נעשו בטהרה גמורה - היו רגילים לשמור אותו בכדים קטנים, סגורים וחתומים, ומשתמשים בו רק לצורך הדלקת המנורה.

כשהיוונים נכנסו להיכל, הם לא חיפשו רק את כלי הזהב המפוארים שהיו בו, אלא גם את הכדים הקטנים האלו, מתוך מטרה מוגדרת - לטמא אותם ולגרום לכך שלא יוכלו להדליק את המנורה בשמן טהור.

ששכינה שרויה בישראל.

הדלקת המנורה אינה מסתכמת במצות הדלקה בלבד. ההדלקה מורידה הארה מהעולם העליון לכל עם ישראל.

כשהכהן היה מדליק את המנורה למטה בבית המקדש, בעולם הזה, "אֵל מֹלַל פְּנֵי הַמִּנְוָה" - העליונה - "הַעֲלֶה נִרְתִּיהַ" (במדבר ח, ג).

באותה העת היה נדלק אור רוחני בעולם העליון, אור שהיה מאיר ומשפיע על כל יהודי.

אור עצום זה היה נכנס לליבו ולמוחו של כל אחד מישראל, ומשפיע עליו שפע רוחניות, קדושה וטהרה.

לפיכך היתה חשיבות עליונה לכך

להדליק בשמן טמא, שהרי "טומאה הותרה בציבור" (פסחים עז ע"א) - א"כ לא מובן, מדוע היה צורך בנס חנוכה - והרי יכולים היו להדליק בשמן טמא? מה ההבדל בין הדלקה בשמן טהור לבין הדלקה בשמן טמא? - הלא השמן הוא אותו שמן, והוא דולק ומפיץ את אותו אור?

התשובה לכך היא:

אם היוונים טרחו "לטמא את כל השמנים", כנראה, הם ידעו מה הם עושים!

הם הבינו, שיש הבדל עצום בין הדלקה בשמן טהור להדלקה בשמן טמא...

כדי לבאר את הענין יש להבין, את משמעות הדלקת המנורה, ואת המשמעות של העדות לכל באי עולם,

ההארה העליונה, והיה זוכה לקבל ממנה שפע של קדושה וטהרה. בהדלקת המנורה, בד בבד עם הפעולה הגשמית, היתה גם פעולה רוחנית, והיא, היא העדות ששכינה שרויה בישראל.

היונים הלכו ללמוד...

הם למדו וידעו כי סוד כוחו של העם היהודי נעוץ ברוחניותו. הרוחניות המגיעה לאומה זו מהמנורה הטהורה, היא שמייחדת אותה מכל העמים, והיא שהופכת אותה לעם סגולה. הם למדו והבינו, כי אם יצליחו לפגוע ברוחניות הזאת, עם ישראל יהפוך

שהכהן ידליק בשמן מיוחד, "שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לְמָאֹר", שמן שנעשה בקדושה ובטהרה, כדי שעל ידי ההדלקה הטהורה הזאת, יתעוררו האורות הרוחניים העליונים, שישפיעו קדושה בלב כל יהודי.

כל יהודי יכול היה להרגיש בקדושה הזאת! כאילו "משהו מדבר" מתוכו.

ה"משהו" הזה אינו אלא ההארה הרוחנית שהגיעה אליו מהעולם העליון. כל זה אירע כתוצאה מהדלקת המנורה, בשמן הטהור בדוקא.

זה פשר העדות, שהיתה בנר המערבי, לכך ש"שכינה שורה בישראל", משום שכל יהודי היה זוכה להרגיש את

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי שלישי ימי המישי

שיעור מוסר ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

ישראל בכוח. אל עם ישראל צריך לבוא בחכמה ובתחכום, ולפגוע אט אט ברוחניותו, שהיא מקור עוצמתו וסוד כוחו.

וכך אט אט הם כבשו כמעט את כל האומה הישראלית.

רוב רובם של היהודים הושפעו לרעה מתרבות יון הקלוקלת וחדלו לשמור תורה ומצוות.

אך היונים לא הסתפקו בזאת!

לא די היה להם ברובו של העם היהודי - הם רצו את כולו!

באמצעות חקיקת גזרות קשות הם זממו להגיע אל כולם, ובחמת זעם רדפו הם את אותו מיעוט יהודי "שהעז" לשמור על רוחניותו ועל יהדותו.

אך, אליה וקוץ בה. היונים עמדו בפני "בעיה קשה", בעיה שעלולה לשתק להם את כל התוכניות, ולהשיב את המצב לקדמותו...

המזורה! הדלקתה בטהרה!

להיות עם ככל העמים, וכך יצליחו לחסלו, חלילה.

לשם השגת מטרה זו הם עבדו בתבונה רבה: "על עַמָּךְ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְּעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ" (תהלים פג, ד). הם פנו לעם ישראל "בידידות" ואמרו:

כולנו אחים, בני אדם הראשון. מדוע אתם מתרחקים מאיתנו? הבה נדור יחדיו באהבה ובאחוזה, נעסוק ביחד במסחר, "וְנִתְּנוּ אֶת בְּנֵיתֵינוּ לָכֶם וְאֶת בְּנֵיתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אֶתְכֶם וְהָיינוּ לְעַם אֶחָד" (בראשית לד, טז) - מה רע ללמוד שפות? השפות מקשרות ומגשרות בין בני אדם... קצת ספורט, קצת תרבות, קצת מוזיקה, תורמים לבריאות הנפש... שהלא נפש בריאה בגוף בריא... ומה משובח יותר מקונצרט שנערך בבנין האופרה המפואר, ומהאזנה לתזמורת הפילהרמונית המנגנת יצירה פלאית של מוצרט או באך? "נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ" (שיר השירים א, ד)...

וכך פעלו הם בתחכום רב. הם השכילו להבין היטב כי אי אפשר לבוא אל עם

ואז מה?

היהודים ידליקו בשמן טמא! שהרי
"טומאה הותרה בציבור", ויוצאים ידי
חובה גם בהדלקה בשמן כזה.

אבל... וכאן מגיעה ה"אבל" הגדול:

ההארה הרוחנית העליונה, היורדת
משמים, ומשפיעה שפע של קדושה
וטהרה לליבו של כל יהודי - ההארה
הזו לא תהיה!

הארה כזו יורדת לעולם רק כאשר
ההדלקה מתבצעת בשמן טהור,
ב"שמן זית זך פתית למאור".

הנס הגדול של חנוכה היה, אם כן,
בעצם העובדה שנמצא כד קטן של
שמן טהור, חתום בחותמו של כהן
גדול. ונעשה בו נס נוסף - שהספיק

ההארה הרוחנית היורדת משמים
בזמן הדלקתה!

ברגע שיידלק השמן הטהור - תרד
משמים הארה, שתקיף את הלב,
המוח, השכל והדעת של כל יהודי.

לפתע הוא ירגיש קול פנימי המדבר
אליו וקורא לו: "מה איתך? תראה מה
קורה לך? הפכת להיות כגוי גמור,
מחלל שבת ואוכל נבלות... תתעשת!
תחליץ חושים, ושוב בתשובה
שלימה!"

"יֵרֵה' נְשִׁמַּת אָדָם" (משלי כ, כז) - בכוחו
של נר ה' להאיר את נשמתו של כל
יהודי, באשר הוא!

לפיכך עשו היונים מאמץ עליון לטמא
את כל השמנים.

הם תרו אחרי כל כד קטן של שמן זית
טהור במטרה לטמא אותו!

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה

זיווג הגון, רפואה שלימה

או להבדיל, לעילוי נשמה

לפרטים: 02-5000455

orhachaim4@gmail.com

שמים - הקב"ה נלחם עבורם, ומעטים וחלשים יכולים להתגבר על רבים וגיבורים.

כך הובסה האימפריה היוונית על ידי קומץ קטן של יהודים.

"ה' יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְּנוּ" (שמות יד, יד).

כל זאת יען כי הנשמה היהודית לעולם לא תכבה!

כמה שיעמלו "לכבות" אותה - היא לא תכבה!

"ישראל - אף על פי שחטא - ישראל הוא" (סנהדרין מד ע"א). "תדבר" אל הנשמה שלו - ושוב תבער אש הנשמה, וחיש קל תעוזב היא את הבלי העולם ותשוב ליוצרה.

לשמונה ימים, עד שהכינו שמן אחר טהור, וכך הדליקו את המנורה בשמן טהור, כל אותם ימים!

ומה קרה?

ההדלקה בשמן הטהור הציפה את הלבבות בהארה של קדושה, וגם אותו חלק נכבד מעם ישראל, שהלך לרעות בשדות זרים, ונסחף אחר תרבות יון ותועבותיה, התעורר לשוב בתשובה, והצטרף לקומץ החשמונאים, בראשות מתתיהו ובניו, למלחמת חורמה נגד היונים.

כל זה בזכות פך השמן הקטן, הטהור, שהאיר את הנשמות האובדות והשיב אותן לכור מחצבתן.

וכאשר עם ישראל כולו שב אל כור מחצבתו, ומקבל על עצמו עול מלכות

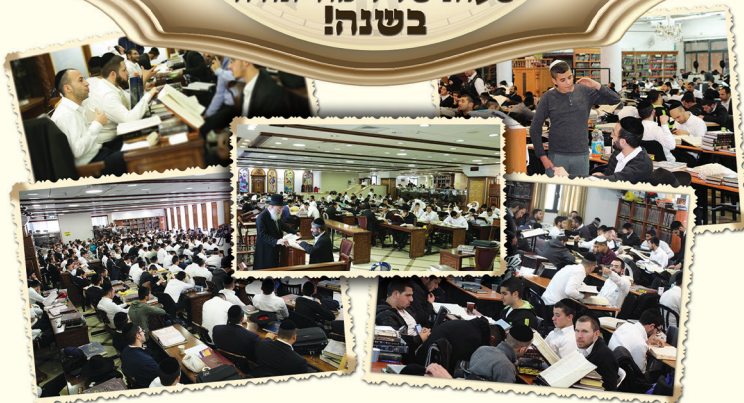

המרכז העולמי לתודעה יהודית מוסדות אור החיים

ע"ש הקדוש רבנו חיים בן עטר זצוק"ל - בראשות הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

למעלה מ-
10,555,000
שעות של לימוד תורה
בשנה!

להקדשת יום לימוד תורה
הנלמד ע"י מאות אברכים ובחורים
02-5000455

ניתן להקדיש את הלימוד לעילוי נשמה, לרפואה, לזיווג, להצלחה וכו'

רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים טל: 5000455 - 02 פקס: 5000502 - 02 orhachaim.org

לחסויות, להפצה, להנצחות
ולקבלת העלון

orhachaim4@gmail.com

או בטלפון: 02-5000455
נא לציין "עבור חוברת האור לחיים"

החוברת הודפסה על ידי התורמים והמסייעים הי"ו

לרפואת והצלחת: מיכל בת אסתר הי"ו, נטע בת ג'והנה הי"ו,
רמי בן חוה הי"ו, רמי בן אסתר הי"ו, תקוה בת רחל רוחאם הי"ו,
ראובן בן יעריה הי"ו, גרשון חי בן רחל הי"ו, דוד וראובן בני שרית הי"ו,
אילה בת שושנה הי"ו, ישראל בן רימה הי"ו, מאיר מאור בן חיה רבקה הי"ו
ולעילוי נשמות: ר' דוד בן איזה ז"ל, מרים בת זוהרה ז"ל,
מזל בת מרים ז"ל, אליעזר בן רגינה ז"ל, ר' יהודה בן עישה ז"ל,
רחל רוחאם ללה בת נרקיס ז"ל, תמר בת רגינה ז"ל, עופר בן ציונה ז"ל,
רחל בת נג'מה כוכבה ז"ל, לאה בת פנינה ז"ל, חיים בן חביבה ז"ל,
מרדכי צבי בן רגינה ז"ל, ר' יגאל בן מלכה ז"ל, יעקב בן ברטה ז"ל,
יהונתן בן מרים ז"ל, יוסף בן ציונה ז"ל, ר' יצחק בן נעמה ז"ל ת.נצ.ב.ה.